

Banská Bystrica

Honza Nedvěd

- (1) $\text{C}\sharp\text{mi}$ H
Znám milostná dotýkaní
 E A
domů a hor a tichých strání
 E A
viděl jsem je náhle jednou večer
 $\text{C}\sharp\text{mi}$
před sebou stát

V kruhu se kolem města hora svírá
jak kolem lidí smutná naděj a vírá
zahlíd jsem víru jednou z mraků
 $\text{C}\sharp\text{mi}/\text{D}$ $\text{C}\sharp\text{mi}/\text{D}\sharp$
v paprscích plát

Ref.: E H $\text{C}\sharp\text{mi}$
Nad Banskou Bystricí je noc
 $\text{G}\sharp\text{mi}$ A
a lidem co pospíchaj spát
 H $\text{C}\sharp\text{mi}$ $\text{C}\sharp\text{mi}/\text{D}$ $\text{C}\sharp\text{mi}/\text{D}\sharp$
vůní stromů voní dech
 E H $\text{C}\sharp\text{mi}$
Jak miloval Pán Bůh tenhle kraj
 $\text{G}\sharp\text{mi}$ A
když takovou krásu mohl mu dát
 H $\text{C}\sharp\text{mi}$
obklopit horou pláč a zpěv

- (2) Za život člověk vidí kdesi cosi
kde všade byl a co si v sobě nosí
já jsem se do tvé krásy Bystrice zamiloval

Taky bych chtěl se k horám ráno dívat
Otevřít okno slyšet dřevo zpívat
To jak se kmeny stromů snaží po větru dát.

Ref.:

Ref.:

Ref.:

Dobry Buh to vi

Filipová Lenka

- (1) **Ami** **C** **G** **Dmi**
Napsal jí ta nejkrásnější slova, která kdy vůbec znal
 Ami **C** **G**
A pak položil dopis pod kámen a dlouho nad ním tiše stál
- (2) Nad hlavou mu táhly mraky jako podivná obtloustlá zvířata
A na vrbě tam ledňáček zářil, voda v tůni chladná, stojatá
- (3) A on jako blázen vykládal, že bude snad jeho paní
A pak s ozvěnou do lesa hulákal podivné nesmysly o bílé lani
- (4) O zvláštním stvoření, které se potají snad v ženu promění
Ona přichází pomalu loukou a hledá dopis v kamení

Ref.: **Ami** **C** **G**
Ústa z jeřabin, paže z břechťanu máš
G
To mě zabije, já už nevstanu
Ami **C**
Oči z oblázků, vlasy ze vřesu
G
To mě zabije, to si odnesu

(5) = (1)

- (6) To zvláštní stvoření, které se potají snad v ženu promění
Ona přichází pomalu loukou a schovává dopis v kamení

Ref.: Ústa z popela, paže z větvoří mám
Nechci tvoji smrt - dobrý Bůh to ví
Oči z kaluží, vlasy z bodláčí
Víc bys nedostal a to nestačí

Greensleeves

- (1) **A**mi **C** **G**
Alas, my love you do me wrong
 Ami **E**
To cast me off discourteously
 Ami **C** **G**
And I have loved you so long
 Ami **E**
Delighting in your company

Ref.: **G**
Greensleeves was all my joy
 Ami **E**
Greensleeves was my delight
 G
Greensleeves was my heart of gold
 Ami **E**
And who but my Lady Greensleeves.

- (2) I have been ready at your hand
 to grant whatever you would crave;
 I have both wagered life and land
 Your love and good will for to have

Ref.:

- (3) I bought the kerchers to thy head
 That were wrought fine and gallantly
 I kept thee both at board and bed
 Which cost my purse well favouredly.

Ref.:

- (4) Greensleeves, now farewell! adieu!
 God I pray to prosper thee;
 For I am still thy lover true
 Come once again and love me.

Ref.:

Dharmoví tuláci

Lístek

- (1) **Ami** **G**
Kola tlučou o spojnici, krájí míli za míli,
Dmi **F** **G** **Ami**
zase se řítíš krajem spících nočních košilí.
Ami **G**
Obzor se s nebem slívá, co se do paměti vryl,
Dmi **F** **G** **Ami**
obzor ten, co v dáli skrývá Desolation Hill.

C **G**
Až se k ránu vzbudíš zimou, tak prokleješ, co se dá,
Dmi **F** **G** **Ami**
i celej svět, co pod peřinou, menší vypadá.
C **G**
Stejně víš, že cestou tvou, dokud dejcháš stejnej vzduch,
Dmi **F** **G** **Ami**
sviští noční tmou Půlnoční duch.

Ref.: **F** **G**
Půlnoční duch nestaví a řítí se tmou,
F **Emi**
tuláci dharmoví snad k cíli dojedou.
F **G**
Blázni zenoví zas jedou tisíc mil,
F **G** **Ami**
jen se svou samotou na Desolation hill.

- (2) Teď tu sedíš jako slepý, v ruce láhev máš,
na jméno Rider Japhy tiše vzpomínáš.
Na mejdany na předměstí a na holky fajnový,
Japhy, snad budeš mít štěstí na pouti zenový.

Až do tibetských hor, kam vedla cesta tvá,
tam dones jsi svůj vzdor, tam dones jse svý já.
Tam našel jsi svůj klid, zbaven vrozených pout,
tam našel jsi jak žít bez Telegraph road.

Ref.:

Ichisah!

Druhá tráva

(1) G D
V staletém městě v neznámé zemi
 G D
v polední výhni šel ulicemi,
 C G
v kapse měl láhev nebeské whisky,
 D G
když někdo blízky zavolal:
 C G
hej, ty tam dole na parkovišti,
 D G
ty budeš příští král!

(2) Stáli jsme poblíž, hned u garáží,
když hlídač mávnul umělou paží:
co ty víš, chlape, o naší zízni,
že bys měl bližním kralovat,
ten muž se usmál: víte, já spěchám,
a tu flašku vám nechám rád.

.*: G D
Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
 E mi D
džípy nás honí po makovém poli.

Ref.: G C G
Chisah! Chisah! Ichisah!
 D
Chisah! Chisah! Ichisah!

(3) Rozdává radost, jásali jedni,
ještě než hlídač zakřičel: sedni,
prodáváš chlast, chlape, bez povolení,
a odtud není cesty ven,
lvi jsou teď sytí a sekera tupá,
tak budeš upálen.

*: Nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
a že džípy nás honí po makovém poli?

Ref.:

(4) A E
Řekni mi pravdu o mojí vině
 A E
po vši té bídě a kocovině,
 D A
pomoz mi vyhnat ty jezdce z mé hlavy,
 E A
teď je ten pravý okamžik,
 D A
v očích mám kouř, a tak procházím krajem,
 E A
kde jsem jen nájemník.

*: A E
Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
 F#mi E
mě stejně tak, jako proroky i voly?

X: A E
Nevíš, že jsme jediní a že není cesty zpátky,
 A E F#mi
když vojáků je mnoho a když dneska je tak hrozně krátký den?

Já písnička

Jíšová Pavlína

- (1) To já zrozená z nemocných básníků z tichých vět po nocích utkaná
To já zrozená není mi do smíchu když mám být pod cenou prodaná

Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních holky mý ztracený ztracený
Ženich spí na růži až někam pod kůži se můj strach do klína schovává

- (2) To já zrozená v hospodách na tácku raněných ospalých milenců
To já zrozená vyrytá na placku směju se po stěnách cizincům

Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních holky mý ztracený ztracený
Ženich spí na růži až někam pod kůži se můj strach do klína schovává

- (3) To já písnička ležím tu před vámi jenom tak spoutaná tolikrát
To já písnička provdaná za pány kteří smí pro lásku o mně hrát

Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních holky mý ztracený ztracený
Ženich spí na růži až někam pod kůži se můj strach do klína schovává

Jedenkrát

Žalman

- (1) Zase jsem nechal hlavu bůhví kde
možná v oblacích, možná u tebe
no já vím už to lepší se mnou nebude
však mě dobře znáš.

zas jsem ji nechal u tebe na klíně
nemůžu říct že jen tak nevinně
bylas jak ostrov na pusté pevnině
v rouše Evině.

Ref.: Snad jedenkrát, snad za pár dní
odněkud z dalek kde slunce nezapadá
přiletí k nám pár bílejch vran
jak posel naděje.

- (2) Je těžké lézt pro modré do nebe
kdekdo mi říká tam cesta nevede
a tak se ptám proč bych vlastně žil
kdybych uvěřil

že slovo chlapa už dávno nedělá
a přátelství je už jen pověra
no a láska ta se včera někde válela
a zapruchy jde dnes i důvěra.

Ref.:

- (3) Ještě pár chvil než se rozední
já vím naděje umírá poslední
na vzdušné zámky zvolna usedá prach
někdy mívám v noci strach

vzít tě tak pryč daleko od lidí
kam ani měsíc moc dobře nevidí
až budu sám abych tě moh objímat
víc ti nemůžu dát

Ref.:

Ref.:

Krajina slepců

Klíč

- (1) **Emi G Ami Emi D Emi**
Hm hm hm
- (2) **Emi**
Půlnočním krajem vzhůru had se drápe,
G
slepci jdou, slepý vůdce v čele tápe,
Ami
příslloví se může skutkem stát,
Emi D Emi
nejdřív krásný sen, a pak pád.
- (3) Tam za vodou, tam rostou jitrnice na stromech
a sýr na polích a sudy vína v záhonech,
tak jásej, hraj, křepči ve tmě jako pán,
už ráno dojdem tam, kde je ráj.
- Ref.: **Ami Emi**
Zástupy jdou, slepců najde se vždy dost
G D Emi
a dav chce své vidiny mít,
Ami Emi
pojď, zvedni plášť, a než zlámeš vaz i kost,
G D Emi
můžeš chvíli jak světa pán žít.
- (4) Noc, keřů pár, skály a stezka vede kolmo vzhůru,
důvěru měj, tvůj vůdce, předák, pán, guru
sám nejlíp ví, kde jsou buchy ve větvích
pak jehňat výkřik a zlý noci smích.

Ref.:

Ref.:

Ľudia nie sú zlí

- (1) ^C Zlodejov je také ^G kvantum
^{Ami} že si ^F kradnú navzájom.

Boh sa túla iba sám tu
a hľadá si podnájom.

- (2) V daždi šuštia vkladné knižky.
Na toto sa čakalo.
Dobrá noc nám dajú líšky,
dobrá noc nám šakalom.

Ref.: ^C Kašli drahá na slzy, ^G
^{Ami} Odvlečiem ťa do herne. ^F

Ľudia vôbec nie sú zlí,
len ľudstvo je príšerné.

- (3) Prváci si v kvetináčoch
nasadili marišku
Nik nečaká Niet už na čo
Koniec sveta nablízku.

- (4) Holohlaví pred kostolom
upálili anjela
Dobre že vraj už raz bolo
diabol vodku nalieva.

Ref.:

Ref.:

Maruška

Malomocnost prázdnoty

- (1) **C** Na malém plácku ... **G** děti si hrají ...
Ami hrají si na válku ... **E** všechno už mají ...
C stejnokroj z tepláků ... **G** větší než na míru ...
Ami dřevěný pistole ... **E** čepice z papíru ...
C a bitva za bitvou ... **G** tak to jde do kola ...
Ami až potom najednou ... **E** něčí hlas zavolá ...

Ref.: Zastavte válku ... Maruška brečí ...
dostala kamenem ... při naší zteči ...
co jste to za vojsko ... když místo střelení ...
do svých nepřátel ... házíte kamení ...
na to my nehrajem ... vy nám to kazíte ...
nedbáte pravidel ... a pak se divíte ...

- (2) Na velkém plácku ... hrají si dospělí ...
jen místo dřevěných ... hraček maj z oceli ...
ocel se zarývá ... do kůry stromů ...
desítky jizviček ... a blesky hromů ...
některým na duši ... některým do těla ...
vpálí znamení ... proč nikdo nevolá ...

Ref.: Zastavte válku ... Maruška brečí ...
dostala kamenem ... při naší zteči ...
co jste to za vojsko ... když místo střelení ...
do svých nepřátel ... házíte kamení ...
na to my nehrajem ... vy nám to kazíte ...
nedbáte pravidel ... a pak se divíte ...

Marsyas a Apollón

Marsyas

- (1) **G** **Ami7** **D**
Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
G **Ami7** **C** **G**
Athéna jméno má za starých dávných časů,
Ami7 **D**
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
G **Ami7** **C** **G**
ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

Ref.: **Emi** **D** **Em** **C**
Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
G **D** **C** **G** **D** **G**
/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

- (2) Bláznivý nápad, snad nejvyš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,
král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

Ref.: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout
/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

- (3) Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí, podveden vůlí krále,
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

Ref.: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,
/: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :/

- (4) Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti za starých dávných časů,
teď v tichém hloučku v jejích rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí ji tvář a krása.

Ref.: Ty dy dy ...

Mezi mnou a tebou

Lístek

- (1) **Dmi G Emi ami**
Mezi mnou a tebou stojí strmé hory,
F G E^{add4} E
ty je nepřekročíš s duší bez pokory
Ami F
Já je nepřelezu s duší bez naděje,
G E
naše těla v kopcích láska nezahřeje.
- (2) Mezi mnou a tebou, proudy kalné vody.
Ty je nepřekročíš v čase nepohody.
Já je nepřeplovu, když se valí v kraji,
housle naši touhy teskně zazpívají.
- (3) Mezi mnou a tebou leží lány polí,
ty je nepokosíš, oči sluncem bolí.
Já je neobejdu, slunce hlavu sklání,
zahubila dálka naše milování.

Na sever

Kabát

(1) G Em D G
No tak mi zatancuj ať náladu mám
 Em D G
A dej mi celou noc já nechci bejt sám
 Em D G
Hlavní je neuhnout dobře zvolit svůj směr
 Em D G
A teď musím holka jít až tam na sever
 D G D G
 G D
Cestu znám a neměním směr
 G D
Dojdu k řece plný ryb až tam na sever

(2) Procházím krajinou a lidi mě zvou
Čím těžší víno lehčí holky tu jsou
Jedna z nich povídá dokud dávám tak ber
Já jí jenom políbil a šel na sever
Cestu znám...

(3) Mám nohy bolavý už nechtěj se hnout
Tou temnou vodou nechám tělo svý plout
Zakončím s noblesou ze všech poslední den
Kam mě vlny donesou tam vsákne mě zem
Cestu znám...

(4) D
Ta cesta byla rovná místy rozbitá
 C
Číše vína plná jindy celá vylitá
 D
Už nevrátím se zpátky ubejvá mi sil
 C D
Tak řekněte jí prosím že jsem tady byl
 A A $\text{F}\sharp\text{m}$ E A
Cestu znám...

No to se ví

Kapitán Kid

- (1) To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
od pondělka na koni letos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
jipijou, jipijou, ňáký cizí krávy hnát.

Ref.: No to se ví, zase se sejdem,
za sedm let či příští tejden,
budeme hrát, budeme zpívat,
přijďte se dívat, bude nám hej.

- (2) Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

Ref.:

- (3) Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved,
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.

Ref.:

Ref.:

Obelisk

Mišík Vladimír

- (1) **A2** **Emi7**
Mílovali se jen dyž se měli rádi
A2 **Emi7**
Kávu pili Když jim bylo černo
A2 **Emi7**
Neptali se kdo je druhá – druhý
A2 **Emi7** **Ami G C Emi**
Platili dluhy Bez antických gest
- (2) Utopili se a šli pak spolu domů
A koupili si Tuttiho Medvídka s duší v plyši
A také několik osobních nepřátel
Jenže pak nevěděli pro pána co s nimi
- (3) Náruživostem svým rozorali meze
parku hudba hrála Ona plakala
šetřili si Podívat se chtěli do Pompejí
dříve než nějakí piloti z pitomých rozkazů
- (4) Kvetly jim růže A tvářičky na mrazu
Naplňovali údivem Cukřenky Svět A sebe
Byli nezaručení Ale též neodvysílání
Léčili kočku která spolkla nit
- (5) Uprostřed té niti Světlo Odejít
Umřeli v horoucím A přesvědčivém stisku
Toto je pravda Pravda Samá Pravda
KONEC OBELISKU

Papírové řetězy

Daněk Wabi

- (1) **A** **Hmi**
Slepuje očko do oka, řetězy z papíru,
C#mi **E7**
není to jen tak z plezíru a v domě voní vánočka,
A **Hmi**
co kdyby právě zrovna teď, pohyby prstů stále stejný,
C#mi **E7**
už ví, že je to beznadějný, už to ví, že se nedočká.

Ref.: **D** **E7** **A** **F#mi**
Řetězy papírový změni se na okovy,
D **C#mi** **E7**
nikdo jí neodpoví, nikdo se nezeptá,
D **E7** **A** **F#mi**
za šperky safírový nekoupí to, co není,
D **C#mi** **Dmi** **A** **Dmi** **A**
je jako ve vězení, vánoční noc, vánoční noc.

- (2) Pomalu chystá večeri, prostírá po paměti,
venku jsou slyšet hlasy dětí a někdo zvoní u dveří,
běží jak voda v potoce, je to jen pošťák s telegramem,
zarámovaný dveřním rámem přeje veselé Vánoce.

Ref.:

- (3) Nemusí ani slova číst, je jí to dávno všechno jasné,
tak zavře dveře, světlo zhasne, ke stolu nese bílý list,
nůžkama proužek po proužku odstříhuje z něj mechanicky
a na řetězech jako vždycky přibývá kroužek po kroužku.

Ref.: **Dmi** **A**
+ vánoční noc ...

Píseň pro čaroděje

Žalman

- (1) **Emi**
Tvá kytara dohrála a nás polechtal mráz,
Ami
možná že i strach nám bloudil po zádech,
D7 G E
do stanice snů a zdání,

možná, žes byl opilej, z mých očí stavěl hráz,
Ami
proti moři bezpráví uprostřed skal,
D7 G Emi
lidských údělů a přání.

- Ref.: **C**
Málo nás,
Ami
vrať se smutný čaroději mezi nás,
D G Gmi7 Cmaj7
z toulek po hvězdách a lánů větrných,

C

málo nás,
Ami
vrať se smutný čaroději zpátky zas,
D G Emi
láme se obilí ve stráních.

- (2) Koleje mých vrásek večer smejvá slanej děšť,
semafor tvých řas je ráno vysouší,
končí jedna z her na lásku,

Morana tě odváží a ty se necháš vézt,
jedna píseň po tobě mi zůstává,
je jak utkaná z provázků.

Tvá kytara dohrála, já ve tvém náručí byla prázdněj dům,
kde nikdo neklepá,
na rozbitá skla bez rámu.

Ref.: Málo nás...

- (3) Tvá kytara dohrála, já ve tvém náručí byla prázdněj dům,
kde nikdo neklepá,
na rozbitá skla bez rámu.

Podzimní zpráva

Smolaři

- (1) //Nedej se opít vzduchem léta,^E// nedej se opít vzduchem léta,
//když s větrem vůni roznáší,^{Fřmi}// když s větrem vůni roznáší,
//obláček v oblak slunce vplétá,^H// obláček v oblak slunce vplétá,
//zprávu nám listí přináší,^{E A E}// zprávu nám listí přináší.
- (2) Tu zprávu lesům, vodám, stráním, //tu zprávu lesům, vodám, stráním, //
jak mají létu sbohem dát, //jak mají létu sbohem dát, //
všem dobrým lidem aspoň přání, //všem dobrým lidem aspoň přání //
nechat si jen o létu zdát, //nechat si jen o létu zdát.//
- (3) Laj la laj ...
- (4) Já, malíř Podzim, jsem tu zpátky, //ty, malíř Podzim, jsi tu zpátky, //
v korunách stromů plátno mám, //v korunách stromů plátno máš, //
já musím spěchat, čas mám krátký, //ty musíš spěchat, čas máš
krátký, //
než řekne Zima: Jsem tu pán, //než řekne Zima:Jsem tu pán.//
- (5) //Jsem tu pán, řekne Zima bílá, // jsem tu pán, řekne Zima bílá,
//konec je s malováním tvým, // konec je s malováním mým,
//z barev tvých jenom špína zbývá, // z barev mých jenom špína
zbývá,
//tvé plátno sněhem rozpíjím, // mé plátno sněhem rozpíjíš.
- // ... // děvčata, zbytek chlapci

Poslední jízda

Humbuk

- (1) Casey vtáhl do plic dech těch lidí, co jdou po schodech
tam pod zem, kde si utkal pavouk metra síť svých tras,
ve šlépějích stínů, jimž se mrtvolný svit zářivek
stal štítem před zoufalstvím, co jim v duších zasel mráz,

s otráveným vzduchem dýchá hořkou pachutí smrti,
ten vzduch nezná vláhu deště jako nezná slunce zář,
Casey jde tím světem ozvěn zmírajících zvuků
a bezejmenných bláznů, které děsí vlastní tvář.

- Ref.: Slýcháš ji: Je to snad už věčnost, co tu nejsi,
slýcháš ji: Cena něhy roste výš a výš,
slýcháš ji: Mám pro tebe překvapení, Casey,
slýcháš ji: Proč se aspoň občas nestavíš?

- (2) Casey kráčí z metra ven a končí v jedný z nálevení,
kde proud zákeřných myšlenek se slévá v jedinou,
a vidí vlastní obraz v kalných očích všech těch zřícenin,
co najdou další důvod, proč zas nejsou s rodinou,

před zrcadlem v koutě Casey dopil svoji hořkou,
něco z kolemjdoucích za sklem na něj hledí s úzkostí,
za ten záchvěv, když pak vstává, může chuť, co zbyla v ústech
nebo chlad, co s první slzou pronikl až do kostí.

- Ref.: Slýcháš ji: Nepodléhám vzpomínkám, ty zebou,
slýcháš ji: Dávno nad svou výhrou nejásám,
slýcháš ji: Bylo to tak nádherný být s tebou,
slýcháš ji: Casey, je to bída zůstat sám.

Suzanne

- (1) **G** Suzanne takes you down to her place by the river
Am You can hear the boats go by, you can spend the night beside her
G And you know that shes half crazy but thats why you want to be
there
Hm And she feeds you tea and oranges that come all the way from China
G And just when you mean to tell her that you have no love to give her
Ami Then she gets you on her wavelength
G And she lets the river answer that youve always been her lover
- (2) **Hm** And you want to travel with her
C And you want to travel blind
G And you know that she will trust you
Am For youve touched her perfect body with your mind **G**
- (3) And Jesus was a sailor when He walked upon the water
And He spent a long time watching from his lonely wooden tower
And when He knew for certain only drowning men could see Him
He said, All men will be sailors then until the sea shall free them
But He Himself was broken long before the sky would open
Forsaken, almost human, He sank beneath your wisdom like a stone
- (4) And you want to travel with him
And you want to travel blind
And you think maybe youll trust him
For hes touched your perfect body with his mind
- (5) Suzanne takes your hand, and she leads you to the river
She is wearing rags and feathers from Salvation Army counters
And the sun pours down like honey on our lady of the harbor
And she shows you where to look among the garbage and the flowers
There are heroes in the seaweed, there are children in the morning
They are leaning out for love and they will lean that way forever
while Suzanne holds the mirror

- (6) And you want to travel with her
And you want to travel blind
And you know that you will trust her
For shes touched your perfect body with her mind

NOTE: To play this song better, you should switch to the sustained position of each chord for just one note at a time. These occasions are marked off in the first four lines. From there on it should be evident enough. Here are the sustained chords you should use:

Esus: 0 2 2 2 0 0

Fis msus: 2 4 4 4 2 2

Gis msus: 4 6 6 6 4 4

Asus: 5 7 7 7 0 0

(from Songs of Leonard Cohen, 1967)

Telegraph Road

Poutníci

/:Dmi Dmi7 G D Dmi F C G D:/

Dmi Gmi C⁴ C

- (1) **F** **Dmi** **C** **B**
Jedenkrát dávno šel pustinou muž a na pravým místě tam vykácel
buš
F **B** **C** **F** **C** **B** **Gmi**
z klád postavil dům - že měl sílu jak býk a rozoral zem jako válečník

- (2) **F** **Dmi** **C** **B**
Jenže za ním jdou další a ti umí víc vázaný krovy a zdi z vepřovic
F B **C** **F** **C** **B** **Gmi**
a do zlatejch polí a bučení krav po nějaký době zní telegraf

- (3) **F** **Dmi** **C** **B**
A už je tu kostel a konečně most a železná ruda a zločinnost
F B **C** **F** **C** **B** **Dmi**
a okresní město má okresní soud a ta stará trať jméno Telegraph Road

Dmi/ Dmi7/ G/ D/ Dmi/ F C/ G/ D/ Dmi/ Gmi/ C⁴/ C

- (4) **F** **Dmi** **C** **B**
Těžký jdou časy teď znova a znova skončila válka a chystá se nová
F B **C** **F** **C**
a rozmoklou stezkou co prošel ten skaut
B **Gmi** **B** **F**
v deseti proudech jdou provazy aut - jak dravá řeka

Dmi/ C/ B F/ B C/ F C/ B/ Gmi/ Gmi B/ Dmi/ Dmi7/ G/ D/ Dmi/ F C/ G/ D

- (5) **Gmi** **Dmi**
A rádio hlásí že v noci byl mráz lidi jdou z práce a nemají čas
C **Ami** **Dmi**
jenže vlak domů má velký zpoždění ...

/:Dmi/ C⁴/ C/ Dmi/ A/ B Gmi⁶/ C⁷ F Ami/ Gmi C⁷/ F/ Gmi F/ B A:/

:/ Dmi/ A/ B Gmi⁶/ C⁷ F Ami/ Gmi C⁷/ F/ Gmi F/ B A :/ Dmi/C

- (6) **F** **Dmi** **C**
Už nemůžu dělat co kde bych kdy chtěl třeba v pralesích kácet - to
B
bohužel
C **F** **C** **B** **Gmi**
můžu jen sklízet co zasil jsem sám a zaplatit všechno co komu kde
Gmi B
mám

- (7) **F** **Dmi** **C** **B**
Ti šedaví ptáci na drátech z mědi o tomhletom kódu už ledacos vědí
C **F** **B** **Dmi**
ti můžou letět a zapomenout na celej řád týhle Telegraph Road

Dmi/ Dmi7/ G/ D/ Dmi/ F C/ G/ D

- (8) $\begin{matrix} \mathbf{F} & & \mathbf{Dmi} & & \mathbf{C} & & \mathbf{B} \\ \text{Víš že bývaly časy kdy bylo to zlý kdy spali jsme v dešti a promrzlí} \\ \mathbf{C} & & \mathbf{F} & & \mathbf{C} & \mathbf{B} & \mathbf{Gmi} & \mathbf{GmiB} \\ \text{teď když mi říkáš - tak vem si co chceš moc dobře cítím že už je to lež} \end{matrix}$

- (9) $\begin{matrix} \mathbf{F} & & \mathbf{Dmi} & & \mathbf{C} & & \mathbf{B} \\ \text{Tak důvěřuj ve mě - dej kočímu bič já vezmu tě s sebou a odvedu} \\ \text{ pryč} \\ \mathbf{C} & & \mathbf{F} & & \mathbf{C} & \mathbf{B} & & \mathbf{C} & \mathbf{F} & & \mathbf{C} \\ \text{ode všech temnot a vysokejch zdí od všeho strachu co v ulicích spí} \end{matrix}$

- (10) $\begin{matrix} \mathbf{F} \mathbf{B} & & \mathbf{C} \mathbf{F} & & \mathbf{C} \\ \text{Já prošel jsem pamětí kdektej kout} \\ \mathbf{F} \mathbf{B} & & \mathbf{C} & & \mathbf{F} & & \mathbf{C} & \mathbf{F} \mathbf{B} \\ \text{a viděl jen smutek jak pýcha se dmout} \\ \mathbf{C} & & \mathbf{F} & & \mathbf{C} \\ \text{a chtěl bych zapomenout ...} \\ \mathbf{Ami} & & \mathbf{Dmi} & & & & \mathbf{B} \\ \text{na všechny ty zákazy vjezdu který jsou ... rozsetý ...} \end{matrix}$

Dmi / : Dmi/ Dmi7/ G/ D/ Dmi/ F C/ G/ : D

po celý Telegraph Road

Tumbalalaika

- (1) **Cmi** **G7**
Shteyt a bocher, shteyt un tracht,
Cmi
tracht un tracht a gantze nacht.
Ab Fmi7 Cmi
Vemen tsu nemen un nit far shemen,
Fmi G7 Cmi
vemen tsu nemen un nit far shemen.

Ref.: **G7**
Tumbala, tumbala, tumbalalaika,
Cmi
Tumbala, tumbala, tumbalalaika
Ab Fmi7 Cmi
tumbalalaika, shpiel balalaika
Fmi G7 Cmi
tumbalalaika - freylach zol zayn.

- (2) Meydl, meyd, chvel bay dir fregen,
Vos kan vaksn, vaksn on regn?
Vos kon brenen un nit oyfhern,
Vos kon benken, veynen on treren?

Ref.:

- (3) Narisher bocher, vos darfstu fregn?
A shteyn ken vaksn, vaksn on regn.
Libeh ken brenen un nit oyfhern.
A harts kon benkn, veynen on treren.

Ref.:

Už zase bijou děti

Nohavica

- (1) **Emi** **H7**
Už zase bijou děti plastikovými kyji
Emi **D**
už zase vzduchem letí slova o anarchii
Ami **Emi**
a jako v Listopadu z oblohy padá voda
Ami **H7**
a s obrněnci vzadu klopýtá nesvoboda
- (2) Mám jenom holé ruce a tluču na bubínek rytmus jímž tepe srdce bo-
lavé od vzpomínek
už zase se mi vrací zarostlé lesní stezky
přejetí vlakem ptáci a prázdné esemesky
- (3) Z ulice do pokoje zní píseň obehnaná neptej se láska moje, komu teď
zvoní hrana
ta hrana zvoní Tobě nad loukou plnou smetí
v téhleté divné době, kdy zase bijou děti!
- (4) **Emi** **Ami** **H7** **Emi** **Ami H7 Emi**
Kdy zase bijou děti, kdy zase bijou děti, kdy zase bijou děti

Van Goghovo ucho

Elán

Ami **F9** **G** **C G**
Ked prisiel Van Gogh o ucho. Bola to laska
Ami **F9** **G** **C**
Ked zatreli Puskina. Bola to laska
Ami **F9** **G** **C G**
Staci, ked zajdes do kina. Bude tam laska
Ami **Fmaj7** **G** **Ami**
Ked vecer telku prepinas. Vsade je laska
F9 G **Ami**
O, vsade je laska

Ami7 **F9** **G** **C**
Aj ked je lasky stale viac, na cene stupa
Ami7 **F9** **G** **C**
Vekslaci marne dufaju, ze si ju kupia
Ami **F9** **G** **C**
Psycholog sa v nej nevyzna, ved nie je hlupa
Ami **F9** **Ami** **F9**
Aj ked je lasky stale viac, na cene stupa
G **Ami**
O, na cene stupa

Emi **Ami**
Ked hlas sa zlomi prvý raz
Emi **Ami**
Ked sam v sebe sa nevyznas
Fmaj7 **G**
Ked nahle celkom stracas rec
Ami **G** **F9**
A zostavas aj ked chces ist prec

AmiF **G**
Bude to laska
Ami **F** **G**
Zo vsetkych lasok na svete je najdlhsia kratka
Ami **F** **G**
Bude to laska
Ami **F** **G**
Zo vsetkych lasok na svete je najdlhsia kratka

Voják

- (1) Už z války sám se voják navrací, prachem cest, špínou mrtvých
ošlehán
Však dávno zmizel z uniformy lesk a bezesnou nocí je potrestán,
ó navždy potrestán.
- (2) Zas máti svou i otce uvítá, žoldem bídu z domu vymetou.
Pak večer vešel nikým nepoznán, dnes za cizího se vydává,
za cizího vydává.
- (3) Pro nouzi, pláč matka syna nepozná, mincí lesk její rozum zastírá.
V spaní nůž do hrudi syna svého zatíná, však hrůzný zločin nevnímá,
ó matka nevnímá.
- (4) Noc vládu slunci ráno navrací, sestra ptá se, kde bratr spí.
Matce, otci s láskou v srdci vypoví, jak chtěl rodiče své syn překvapit,
ó chtěl je překvapit.
- (5) Smrt, bolest, žal je na svět přiveden, matka svůj život proklíná.
V provazech pak její žití zhasíná i otec zmírá žalem utopen,
ó v studni utopen.

Večerníček

Černoch Karel

- (1) ^C
Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme ^F Večerníčka, ^C jak se ^F uklání, ^C
pokud vám není moc, ^G dobrý ^C večer, ^F dobrou ^C noc,
zamává ^F čepičkou,
z kouzelných ^G hromádek ^C hází ^F lístky ^C pohádek
malíčkov ^G ručičkou. ^C
- (2) Nežli Brouček složí krovky, než by řekl smím?,
z televizní obracovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.
- (3) Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
- (4) Měďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najíždou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

Loupežník

Humbuk

(1) ^D Přišla s tím až pátá stránka ^{Emi} včerejšího ^G Blesku:
^A v Jičíně se koná sbírka ^G na náhrobní ^D desku,
^{Emi} bude zdobit opuštěnou loupežnickou ^G stezku,
^D umřel nám Rumcajs, ^G loupežník. ^{D D}

Ref.1: ^G Čím dál hůř to tady půjde ^D bez něj,
^G nastal ráj ^{H7} spoustě dávných nepřátel, ^{Emi A}
^G chtěl bych s ním jít ^D aspoň chvíli hájit ^G jeho hvozd,
^D jenže Rumcajs, ^G loupežník, ^D už šel.

(2) Vodkrouhly ho želvy Ninja, neměl kouska šance,
Flintstoneům se líbí skalní sluj padlýho psance,
a zatím, co se horda Šmoulů vysmívala Mance,
umřel nám Rumcajs, loupežník.

Ref.2: Čím dál hůř to tady půjde bez něj,
nastal ráj spoustě dávných nepřátel,
chtěl bych s ním jít aspoň na čas (chvíli) hájit jeho hvozd,
^D jenže Rumcajs, ^G loupežník, ^{D G} už šel ^D na věčnost.

(3) Na pobertu choval se až podezřele lidsky,
dnešní svět je vhodný spíš tak pro lokaje Fricky,
chudý, lidmi opuštěný, což byl vlastně vždycky,
umřel nám Rumcajs loupežník.

Ref.2:

Sonet

(1) Mám tě zase plnou hlavu,
od moří a od přístavů.
Racci táhnou k horám jako tuláci,
druhým hlasem zpívám sonet,
kolik Halleyových komet
spadlo, že se země tolik kymácí.

(2) Mám tě zase uvnitř sebe,
vlasy náardenově hnědé,
oči, které věčnost touhy zvěstují,
ráno jsi můj šálek kávy,
večer tma na stéblech trávy,
v noci sny, co řeknou spánku veslují.

Ref.: Do oblak se slunce noří,
nad ním nebe krvácí,
proč se bolest v lásky moři neztrácí?
Proč mě bolí kapky deště,
když mi kanou po tváři,
že tě nikdy nepovedu k oltáři?

(3) Blízko kouzel čaroděje
srdce spadne do závěje,
pak ti mořskou pěnou záda
namydílím.
Osuším tě šálou z mlhy,
oční stíny, barvy duhy,
smaže prach z cest, baráků a obydlí.

(4) V kostele dvě svíce planou,
mládenec se loučí s pannou,
vítr z jihu plamen svíčky zhasíná.
Píseň varhan dávno ztichla,
bolest náhlá, krutá, rychlá,
mládenec teď lásku proklíná.

Ref.:

Ref.:

Hej lidi

Devítka

- (1) Je zase mír, ten podivnej čas,
očím, kdysi dešťovej, už zbyla jen sůl,
ne že bych neměl o co se prát, jen o to nikdo nestojí,
zdá se bejt dobře, jenže někde je kaz,
možná nad svou hlavou cejtím zlomenou hůl,
točím se dokola jak ostnatej drát, jak svatej Petr v orloji.

Ref1.: Hej, lidi, koukejte mi do očí,
tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
jen filmy o duši se se mnou netočí,
já mám i slzy, i když není to znát,
jenom jsem chtěl, abyste viděli víc než gesta a tvář,
aspoň vy, co vás mám rád.

- (2) Blázný živí Bůh, jenomže já už mám hlad,
komediant napůl, napůl bez víry chlap,
na stole mi zůstalo pár bílejch let, nepopsanejch map,
znáte jenom špičku velký studený kry,
dole možná s hrdinou se objímá srab,
možná, že pan Shakespeare zapomněl pár vět, když královně hrál.

Ref2.: Hej, lidi, koukejte mi do očí,
tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
jen filmy o duši se se mnou netočí,
já mám i slzy, i když není to znát,
jenom jsem chtěl, abyste viděli víc.

Ref1.:

Tak trochu na tělo

Devítka

(1) Už si nevzpomínám, jak hladil tvůj hlas
když místo milování jsi četl mi z knížky
a já, unavená tvou představou lásky, šla spát

(2) Bylo to nezkažený a nudný jak čas
když do omrzení své vteřiny vláčí
mám ve vlasech stříbro těch nocí zbytečných

Ref.: Nechtěla jsem nic víc, než prožít tu chvíli, když svítá
a na kůži pálí ten nejkrásnější hřích

(3) Když sis mě přestal plést se svatou Magdalenou
všechno se změnilo a na těch pár nočních bouřích
teď s odstupem let spíš s něhou vzpomínám

(4) Pro touhu z přesvědčení je snadný zapomenout
že i nejhezčí sny zšednou, když se splní
teď nejsem si jistá, kdy stojí za to chtít

Ref.: Ale vem si mě, jaká jsem, to jediný nabízím
vždyť možná jen blázen má právo na štěstí.

(5) Ráda si připomínám, jak voní tvůj hlas
když po milování mi předčítáš z knížky
a jednu věc vím: jsem šťastná jako dřív
a jednu věc vím: jsem šťastná...